

Det er derfor, vi ikke tager førstebehandlingen af beslutningsforslaget som udtryk for, at nu er det afvist og den diskussion færdig, men som en mulighed for nu at indlede et udvalgsarbejde, hvor vi får vurderet balancen ikke bare i forhold til denne her sag, men også generelt: Hvor er balancen i forhold til regeringen og Folketinget, muligheden for, at vi kan få indsigt, muligheden for, at offentligheden i det hele taget skal have det?

Men selvfølgelig er selve forløbet baggrund for den skærpede opmærksomhed, vi i hvert fald mener, der bør være grund til at have på det her punkt. Så håber jeg stadig væk, at ministeren vil komme op og give svar på det, som ministeren i hvert fald stillede os i udsigt at ville svare på senere under debatten.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Man kan jo næsten blive helt rørt, når man hører hr. Thulesen Dahl i disse tider, hvor Dansk Folkeparti og regeringen synes at stå hinanden nær i skattepolitikken, række den ene hånd ud efter den anden og komme med åbninger, og jeg ved ikke hvad.

Men vil hr. Thulesen Dahl ikke godt bekræfte, at det, vi snakker om her, altså ikke er en generel diskussion?

I beslutningsforslaget nævnes fem konkrete dokumenter. Vil hr. Thulesen Dahl ikke godt bekræfte, at de fem dokumenter kunne offentliggøres straks, som der står her, hvis Venstre og Konservative havde de samme synspunkter i regering, som de havde i opposition? Kan vi ikke godt få det slået fast, før det er et spørgsmål om, hvorvidt Venstre kan hælde mere eller mindre vand ud ad ørerne og have en eller anden generel diskussion, diskutere fremtiden osv.?

Det, som Dansk Folkeparti har fremsat beslutningsforslag om, er helt konkret fem dokumenter, hverken mere eller mindre.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt takke hr. Thulesen Dahl, fordi han giver mig anledning til at klargøre det løsrevne citat, som har været misbrugt, for der er ikke noget som helst, der er fortrudt. De arrangementer, vi så, og som den her sag handler om, skulle stoppes, hvad enten de var lovlige, eller de var ulovlige.

Den del, der var ulovlige, var noget, domstolene tog sig af. Jeg hører til en af dem, der glædede mig over, at Højesteret nåede frem til en klar afgørelse, som i øvrigt gav nogle milliarder kroner i kassen, som ellers skulle have været taget fra hårdtarbejdende folk.

Hvis de var lovlige, skulle de stoppes gennem en lovændring. Det blev de i øvrigt også; vi lukkede for det her klart og tydeligt, efter at der var kommet en ny regering i 1993, ved at vi samlede et flertal i Folketinget, og hvor, så vidt jeg husker, det parti, som Dansk Folkeparti er udsprunget af, ikke stemte for. Der skulle lukkes for alt det svineri, der foregik tilbage i 1980'erne, som kostede milliarder af kroner, der skulle betales af ærlige folk. Det blev der. Den del, der handlede om lovgivningen, klarede vi her i Folketingssalen, og de dele, de var ulovlige, klarede man i domstolene.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Jacob Buksti, som bliver helt rørt – og det skal bestemt være hr. Buksti vel undt at prøve at blive det, også i en debat af denne her karakter – siger, at det jo ikke er i beslutningsforslaget her, vi lægger op til en generel diskussion, og det er jo fuldstændig rigtigt.

I beslutningsforslaget er vi meget konkrete, vi fokuserer på nogle helt bestemte dokumenter, de samme dokumenter, som Venstre og Konservative, da de var i opposition, gjorde alt, hvad de kunne, for at få offentliggjort.

Det er fuldstændig korrekt, at det er en rent politisk beslutning, om man ønsker at offentliggøre dem, hvilket jeg også tidligere havde en debat med hr. Buksti om, selv om hr. Buksti ikke deltog så meget, som jeg gerne havde set, at hr. Buksti gjorde lige præcis i det spørgsmål; men det er jo fuldstændig korrekt, sådan er det. Og hvis regeringspartierne har den samme holdning nu, som de havde i opposition, ville de her dokumenter kunne blive offentliggjort nu, så ville der overhovedet ikke være nogen problemer i det. Vi er jo sammen med regeringen et flertal, så aben, havde jeg nær sagt, sidder hos regeringen.

Det, jeg så forsøger at finde ud af i forhold til hr. Peter Christensen, er selvfølgelig, om Venstres løftestang i denne her sag – som måske kunne få enderne til at nå sammen i forhold til det, Venstre tidligere har været ude med – er, at vi også samtidig tager en generel diskussion, og så gør vi selvfølgelig gerne det.